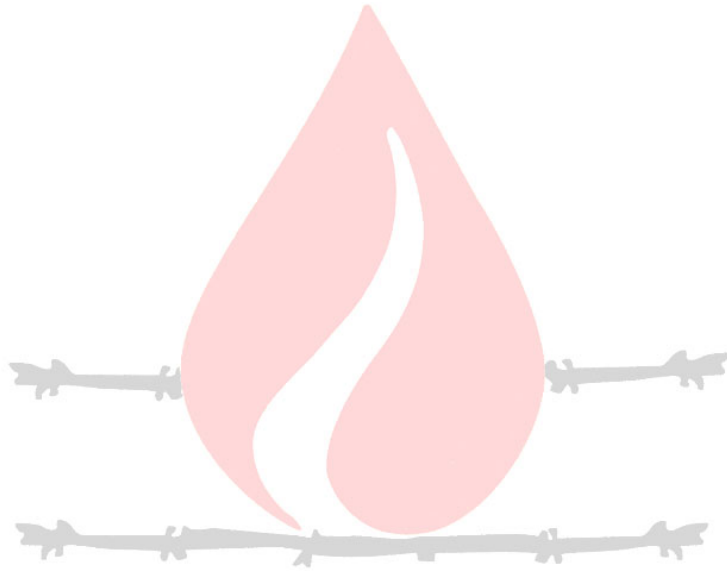

سازمان دفاع از قربانیان خشونت
Organization for Defending Victims
of Violence

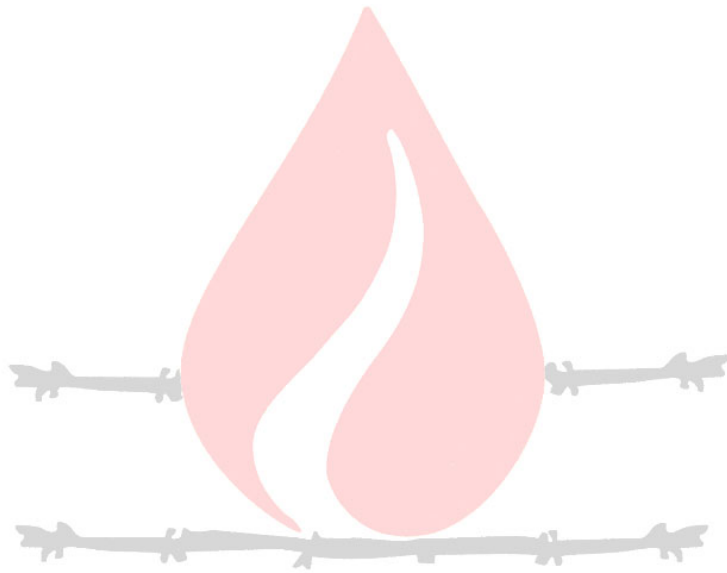
سازمان دفاع از قربانیان خشونت
Organization for Defending Victims
of Violence

نگاهی به کارنامه حقوق بشری عربستان سعودی، بحرین و امارات متحده عربی (۸)

گزارش راهبردی ۱۴۰۰/۳۶

تیرماه ۱۴۰۰

۱۴۰۰۰۴۰۳۶

سازمان دفاع از قربانیان خشونت
Organization for Defending Victims
of Violence

درآمد

در این گزارش تحولات مربوط به موارد نقض حقوق بشر در کشورهای عربستان سعودی، بحرین و امارات متحده عربی و موارد نقض حقوق بشر از سوی این دولت‌ها در سایر کشورهای منطقه، در تیرماه ۱۴۰۰، بر اساس مقالات، گزارش‌ها، بیانه‌ها و اخبار آشکار به دست آمده از سازمان‌های حقوق بشری مردم‌نهاد و بین‌المللی و رسانه‌های گروهی،^۱ مورد بررسی قرار گرفته است. محورهای مهم این بررسی به صورت خلاصه به شرح زیر است:

الف) موارد نقض حقوق بشر در عربستان سعودی، بحرین و امارات متحده عربی

*عربستان سعودی

۱- انتشار گزارش از سوی سازمان دیده‌بان حقوق بشر، در روز یکشنبه ۲۰ تیرماه ۱۴۰۰، در خصوص افشاء جزئیات جدید در زمینه ادعای اعمال شکنجه در زندان‌های عربستان سعودی. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

الف) اشاره به افشای جزئیات جدید در خصوص ادعای اعمال شکنجه علیه زندانیان سیاسی سرشناس در زندان‌های سعودی و درعین حال ناکارآمدی مقام‌های این کشور در انجام تحقیقات مستقل و معتبر در زمینه عاملان شکنجه فعالان حقوق زنان و دیگر زندانیان که از اوایل سال ۲۰۱۸ میلادی در حبس به سر می‌برند: از جمله این شکنجه‌ها می‌توان به شوک‌های الکتریکی، ضرب و شتم، شلاق و آزار و اذیت جنسی اشاره کرد؛

^۱ دفتر کمیساریای عالی حقوق بشر سازمان ملل (Office of the United Nations High Commissioner for Human Rights (OHCHR)؛ سازمان دیده‌بان حقوق بشر (Human Rights Watch)؛ سازمان عفو بین‌الملل (Amnesty International)؛ سازمان دیده‌بان حقوق بشر اروپا - مدیترانه (Euro-Mediterranean Human Rights Monitor)؛ مرکز حقوق بشر خلیج (فارس) (Gulf Centre for Human Rights (GCHR)؛ مؤسسه آمریکایی‌ها برای دموکراسی و حقوق بشر در بحرین (Americans for Democracy and Human Rights in Bahrain) (ADHRB)؛ سازمان حقوق بشری القسط (ALQST for Human Rights)؛ پایگاه خبری - تحلیلی میدل ایست مانیتور (Middle East Monitor (MEMO)؛ پایگاه خبری - تحلیلی میدل ایست آی (Middle East Eye)؛ شبکه خبری دویچه وله؛ سایت پارلمان اروپا (European Parliament)؛ پایگاه اینترنتی ریلیف‌وب (ReliefWeb)؛ سازمان مردم‌نهاد «کودکان را نجات دهید» - «نجات کودکان» (Save the Children)؛ شبکه خبری العربیه جدید (Al Arabiya) و سازمان مدافع حقوق بشر موسوم به «رپریو» (Reprieve).

ب) اشاره به دریافت مجموعه‌ای از پیام‌های نوشتاری ناشناس توسط دیده‌بان حقوق بشر، در ماه ژانویه سال ۲۰۲۱ میلادی، از سوی شخصی که خود را نگهبان یکی از زندان‌های سعودی معرفی کرده و تشریح نموده که وی و دیگر نگهبانان زندان شاهد اقدام بازجویان سعودی به اعمال شکنجه و سوءرفتار علیه زندانیان سرشناس، از اواسط تا اواخر سال ۲۰۱۸ میلادی، بودند: گفتنی است که این فرد به دلیل هراس از مواجهه با اقدام‌های تلافی‌جویانه از افشاء نام خود امتناع ورزیده است؛

ج) اشاره به اظهارات مایکل پیج^۲، معاونت بخش خاورمیانه و شمال آفریقای دیده‌بان حقوق بشر، مبنی بر حاکی بودن شواهد جدید در خصوص ادعای اقدام مقام‌های عربستان به اعمال شکنجه بی‌رحمانه علیه مدافعان حقوق زنان و دیگر زندانیان سرشناس، از تحقیر آشکار حاکمیت قانون از سوی حکومت این کشور و ناکارآمدی آن در انجام تحقیقات معتبر در زمینه این اتهامات، درحالی‌که عاملان این اقدام‌ها نیز از مجازات مصون بوده و هرگز مورد مجازات قرار نمی‌گیرند؛

د) اشاره به متعلق بودن این جزئیات افشاء شده به تحولات صورت گرفته در زندان ذهبان، در شمال شهر جده و محل دیگری که نگهبانان از آن به‌عنوان زندانی مخفی یاد می‌کنند و مشتمل شدن آن‌ها بر موارد ادعایی قرار گرفتن زندانیان، از جمله فعالان سرشناس حقوق زنان، همچون لجین الهذلول و محمد الرابعه^۳ در معرض شکنجه و دیگر سوءرفتارها، از جمله آزار و اذیت‌های جنسی: گفتنی است که الهذلول در ماه فوریه سال جاری میلادی، به صورت مشروط آزاد شد؛

ه) اشاره به اقدام سازمان‌های حقوق بشری به ارائه گزارش، در ماه نوامبر سال ۲۰۱۸ میلادی، در خصوص اتهامات مربوط به اقدام بازجویان سعودی به شکنجه دست کم چهار تن از فعالان زن، از جمله قرار دادن آن‌ها در معرض شوک الکتریکی، شلاق، آزار و اذیت جنسی و حمله به آن‌ها و اقدام سازمان دیده‌بان حقوق بشر و عفو بین‌الملل در ماه ژانویه

^۲Michael Page

^۳Mohammed al-Rabea

سال ۲۰۱۹ میلادی به ارائه گزارش مبنی بر ضرورت اقدام مقام‌های سعودی به فراهم آوردن امکان بازدید ناظران بین‌المللی از کشور و انجام تحقیق در زمینه اتهامات شکنجه؛ (و) اشاره به اقدام دادستانی عمومی عربستان سعودی به صدور بیانیه، در ماه مارس سال ۲۰۱۹ میلادی، مبنی بر اقدام این نهاد - که مستقیماً پاسخگوی پادشاه و ولیعهد کشور است - همچنین کمیسیون حقوق بشر سعودی^۴ و انجمن ملی حقوق بشر (که هر دو نهادی دولتی به شمار می‌آیند) به انجام تحقیقات جداگانه در زمینه اتهامات شکنجه و عدم یافتن مدارک و شواهدی در راستای حمایت از این اتهامات: این در حالی است که هیچ یک از این نهادها از استقلال لازم جهت انجام تحقیقات معتبر و شفاف که عاملان این اقدام‌ها را مسئول به شمار آورد برخوردار نیستند؛

(ز) اشاره به اظهارات اعضای خانواده لجنین الهدلول، مبنی بر اقدام یک دادگاه تجدیدنظرخواهی سعودی در ماه فوریه سال جاری میلادی، در پی آزادی مشروط او، به رد دعوی معتبر وی در زمینه مورد شکنجه قرار گرفتن در زندان: گفتنی است که یک ماه پیش از آن نیز دادگاه دیگری این اتهامات را با توجه به فقدان مدارک کافی رد کرده بود؛

(ح) اشاره به محتوای یکی دیگر از این پیام‌های نوشتاری ناشناس، مبتنی بر وضعیت محمد الرابعه که به همراه سایر فعالان حقوق زنان، در ماه مه سال ۲۰۱۸ میلادی دستگیر و در ۲۰ آوریل، توسط دادگاه تروریسم عربستان سعودی و بر اساس مجموعه مبهمی از اتهامات ساختگی تنها به دلیل کنش‌گرایی‌های خود، به تحمل ۶ سال حبس محکوم شد؛

(ط) اشاره به به‌شمار آوردن الرابعه در زمره افرادی که بیش‌ازحد توان‌شان مورد شکنجه قرار گرفتند، به‌ویژه هنگامی که بازجوی او دریافت که وی از درد پشت بدن رنج می‌برد: گفتنی است که دیده‌بان حقوق بشر از طریق دیگر منابع خبری نیز اطلاع یافته است که الرابعه برای ماه‌های متمادی در معرض شکنجه‌های متعدد، از جمله شوک الکتریکی، غرق‌سازی و ضرب و شتم قرار گرفته است؛

^۴Saudi Human Rights Commission

ی) اشاره به اقدام یک دادگاه تجدیدنظر به ارائه تصمیم خود، در روز ۲۷ ژوئیه سال جاری میلادی (۵ مردادماه) در زمینه پرونده الرابعه که آخرین فعالی به شمار می‌آید که در سرکوب ماه مه سال ۲۰۱۸ میلادی دستگیر شده و همچنان در حبس به سر می‌برد؛

ک) اشاره به لکه‌دار باقی ماندن وجهه عربستان، با توجه به عدم تمایل حکومت عربستان به انجام تحقیقات معتبر و مستقل در زمینه اتهامات شکنجه و تا زمان فراهم آمدن امکان ورود ناظران مستقل بین‌المللی به کشور و انجام تحقیق در خصوص این دعاوی؛

ل) تأکید بر ضرورت اقدام رهبران سعودی به لغو تمامی اتهامات، محکومیت‌ها و احکام حبس تحمیل شده بر فعالان حقوق زنان و دیگر فعالان، تنها بر اساس کنش‌گرایی آن‌ها و ابراز صلح‌آمیز نظرات خود و برداشتن گام‌های اضطراری در راستای متوقف ساختن این جرائم و مسئول به شمار آوردن عاملان آن، حتی در سطوح بالای مملکتی؛

۲- انتشار گزارش از سوی سازمان حقوق بشری القسط^{۸۶}، در روز جمعه ۱۸ تیرماه ۱۴۰۰، در خصوص اقدام پارلمان اروپا به صدور قطعنامه مبنی بر ضرورت مسئول به شمار آوردن عربستان سعودی برای موارد نقض حقوق بشر. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

الف) اشاره به اقدام پارلمان اروپا، در روز پنج‌شنبه ۱۷ تیرماه، به صدور قطعنامه‌ای مبنی بر محکومیت موارد نقض حقوق بشر در عربستان سعودی، به‌ویژه استفاده مقام‌های این کشور از مجازات اعدام و تداوم اعدام کودک‌مجرمان، ضمن درخواست از اعضاء اتحادیه اروپا جهت اتخاذ اقدامی برای مسئول به شمار آوردن این مقام‌ها؛

ب) اشاره به به‌تصویب رسیدن این قطعنامه با اکثریت قابل توجه ۶۶۱ رأی موافق در قبال ۳ رأی مخالف و ۲۳ رأی ممتنع، مبتنی بر استفاده از مجازات اعدام در عربستان سعودی، به‌ویژه محکومیت تداوم اعدام کودک‌مجرمان از جمله، به تازگی اعدام مصطفی هاشم آل درویش^{۸۷}؛

^{۸۶} گزارش سازمان دیده‌بان حقوق بشر. قابل بازیابی در لینک:

<https://www.hrw.org/news/2021/07/11/saudi-arabia-new-details-alleged-torture-leaked>

^{۸۷}ALQST for Human Rights

^{۸۸}Mustafa Hashem al-Darwish

ج) اشاره به درخواست این قطعنامه از حکومت عربستان سعودی جهت تأیید عدم اعدام دیگر کودک مجرمان در آستانه اجرای حکم خود، همچون عبدالله الحویتی^۹ و محمد الفرج؛^{۱۰} ضمن خاطرنشان کردن اقدام مقام‌های این کشور به صدور بیانه‌هایی مبنی بر این که هیچ کودک مجرمی با حکم اعدام مواجه نمی‌شود؛

^۸ سوابق در گزارش‌های پیشین:

* انتشار گزارش از سوی سازمان اروپایی - سعودی برای حقوق بشر، در روز سه‌شنبه ۲۵ خرداد ماه ۱۴۰۰، در خصوص اقدام عربستان سعودی به اعدام مصطفی آل درویش، کودک مجرم معترض. برخی از محورهای این گزارش عبارتند از:

الف) اقدام دولت سعودی به اعدام مصطفی هاشم آل درویش، در روز سه‌شنبه ۲۵ خرداد ماه که با اتهاماتی از جمله مربوط به زمانی که زیر سن قانونی بود، مواجه بود؛

ب) اشاره به انتشار بیانه از سوی خبرگزاری رسمی سعودی مبنی بر اعدام شدن آل درویش بر اساس محکومیت تعزیری: این در حالی است که کمیسیون حقوق بشر عربستان، به طور غیررسمی تأیید کرده بود که وی یکی از کودک مجرمانی است که شامل مفاد فرمان سلطنتی مبنی بر استمهال اعدام برای کودک مجرمان می‌شده است؛

ج) اشاره به موفق شدن خانواده آل درویش در هفته‌های اخیر به دریافت اطلاعات مبنی بر انتقال پرونده فرزندشان از دیوان عالی به ریاست نهاد امنیتی حکومتی، پس از ماه‌ها وقفه در اطلاع‌رسانی در این زمینه؛

د) اشاره به ارتکاب عربستان سعودی به موارد معمول نقض حقوق بشر در فرآیند این اعدام، از جمله این که به خانواده وی در این رابطه اطلاعی داده نشده بود و آن‌ها فرصت وداع با فرزندشان را نیافتند: گفتنی است که نام آل درویش را نیز باید به فهرست قربانیانی افزود که پیکرشان همچنان در اختیار حکومت است؛

ه) اشاره به دستگیری آل درویش در سال ۲۰۱۵ میلادی به دلیل چندین فقره اتهام، از جمله اتهاماتی که مربوط به زمانی هستند که وی ۱۷ سال داشته، همچون مشارکت در تیراندازی به مأموران امنیتی و مشارکت در تظاهرات و تجمعات، سوزاندن لاستیک خودرو، پناه دادن به مجرمان و ذخیره مطالبی بر روی تلفن همراهش که مخل امنیت کشور بوده است: این در حالی است که شواهد فیزیکی علیه وی وجود نداشته و این اتهامات بر اساس اعترافات و شهادت‌های سایر زندانیان که تحت شکنجه ناگزیر به اعتراف شده‌اند، ارائه شده است؛

و) اشاره به اقدام حکومت به گرفتن اعتراف از آل درویش تحت شکنجه و محکوم کردن او بر اساس این اعترافات، به رغم این که وی در مقابل قاضی دادگاه اعلام نمود که تحت شکنجه قرار گرفته است؛

ز) اشاره به محرومیت آل درویش از برخورداری از وکیل مدافع و محکوم شدن او به اعدام از سوی دیوان کیفری ویژه بر مبنای اتهاماتی که در زمره جدی‌ترین اتهامات به شمار نمی‌آیند؛

ح) اشاره به حاکی بودن اعدام آل درویش از سوی سازمان اروپایی - سعودی برای حقوق بشر، از پیامی آشکار از سوی حکومت عربستان سعودی مبنی تداوم اقدام این کشور به صدور و اجراء احکام اعدام علیه کودک مجرمان به رغم تعهدها و بیانه‌های آن مبنی بر توقف این روند و

ط) اشاره به حاکی بودن اعدام آل درویش - که ۲۶ سال سن داشت - از پافشاری حکومت سعودی بر اجراء احکام اعدام خوسرانه بر اساس فرآیندهای قضایی ناعادلانه که تهدیدی برای جان دیگرانی به شمار می‌آید که همچنان در آستانه اجراء حکم خود قرار دارند.

^۹Abdullah al-Howaiti

^{۱۰}Mohammed al-Faraj

د) اشاره به قرار داشتن عربستان سعودی در فهرست کشورهای برخوردار از بالاترین آمار اعدام در جهان، برای سال‌های متمادی و کاهش ناگهانی این آمار در سال ۲۰۲۰ میلادی، درحالی‌که تعداد افراد اعدام شده در سال ۲۰۲۱ میلادی (تاکنون) ۳۲ تن بوده که پیشاپیش از کل سال ۲۰۲۰ بیشتر است؛

ه) اشاره به قرار داشتن در حال حاضر دست کم ۴۰ زندانی در عربستان سعودی در معرض اعدام، از جمله منتقدان مسالمت‌جوی مقام‌های کشور، همچون سلمان العوده^{۱۱} و حسن الملکی،^{۱۲} محققان اسلامی، که دادستان عمومی همچنان بر صدور حکم اعدام برای آن‌ها پافشاری می‌ورزد؛

و) اشاره به قطعنامه‌های پیشین اتحادیه اروپا علیه عربستان سعودی، از جمله قطعنامه ۲۰ اکتبر سال ۲۰۲۰ میلادی در زمینه وضعیت مهاجران اتیوپیایی در بازداشتگاه‌های سعودی، علاوه بر سایر موارد نقض حقوق بشر در این پادشاهی؛

ز) اشاره به اقدام این قطعنامه به محکوم کردن الگوی متداوم صدور احکام سخت‌گیرانه حبس برای مدافعان حقوق بشر و مخالفان مسالمت‌جو، از جمله عبدالرحمان السدهان^{۱۳}، فعال در زمینه کمک‌های بشردوستانه، همچنین درخواست جهت آزادی بی‌درنگ و بدون قید شرط آن‌ها و لغو محدودیت‌های سنگین اعمال شده بر چندین فعال که از حبس آزاد شده‌اند، مانند لوجین الهذلول، فعال حقوق زنان؛

ح) اشاره به درخواست این قطعنامه از مقام‌های سعودی، جهت برداشتن گام‌هایی در راستای بهبود سابقه حقوق بشری خود، از جمله از طریق لغو واقعی مجازات اعدام برای کودک‌مجرمان و بازبینی پرونده‌های تمامی زندانیانی که در حال حاضر با مجازات اعدام مواجه هستند؛

ط) اشاره به ابراز تأسف از رویکرد بزدلانه اتحادیه اروپا در گذشته در زمینه سیاست عمومی این نهاد در قبال موارد نقض حقوق بشر در عربستان سعودی، ضمن درخواست از اتحادیه اروپا و تمامی کشورهای عضو آن جهت اتخاذ تدابیر متعدد در راستای مسئول به

^{۱۱}Salman al-Odah

^{۱۲}Hassan al-Maliki

^{۱۳}Abdulrahman al-Sadhan

شمار آوردن مقام‌های سعودی به دلیل موارد نقض حقوق بشر، از جمله از طریق فعال‌سازی ساز و کارهایی چون، گفتگوی حقوق بشری اتحادیه اروپا - سعودی، حمایت از تحریم‌های جهانی حقوق بشری و حمایت از تمامی اقدام‌های شورای حقوق بشر سازمان ملل،^{۱۴}

ی) اشاره به تداوم حبس رائف بدای،^{۱۵} برنده جایزه ساخاروف، در عربستان، تاکنون به مدت ۹ سال و درخواست از اتحادیه اروپا و جامعه بین‌المللی جهت همکاری در راستای آزادی بی‌درنگ وی.^{۱۶}

*بحرین

۱- انتشار گزارش از سوی شبکه خبری العربیه، در روز سه‌شنبه ۲۲ تیرماه ۱۴۰۰، در خصوص افزایش چشمگیر احکام مجازات اعدام در بحرین از زمان وقوع بهار عربی در این کشور. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

الف) اشاره به تهیه گزارش از سوی مؤسسه حقوق و دموکراسی بحرین^{۱۷} و سازمان مدافع حقوق بشر موسوم به «رپریو»^{۱۸} - مستقر در بریتانیا - مبنی بر افزایش قابل ملاحظه صدور احکام مجازات اعدام در بحرین، از زمان وقوع بهار عربی در سال ۲۰۱۱ میلادی در این کشور؛

ب) اشاره به صدور دست کم ۵۱ حکم اعدام از سال ۲۰۱۱ تا ۲۰۲۱ میلادی که حاکی از افزایش ۶۰۰ درصدی این موارد در قیاس با دهه پیشین است؛

ج) اشاره به جاری بودن استفاده از شکنجه، به‌ویژه در پرونده‌های مرتبط با اتهامات تروریستی، با توجه به مستندسازی این گزارش در این زمینه که ۸۳ درصد از مردان اعدام

^{۱۴} گزارش سازمان حقوق بشری القسط. قابل بازیابی در لینک:

<https://www.alqst.org/en/post/european-parliament-passes-resolution-calling-on-EU-member-states-to-hold-saudi-arabia-accountable-for-human-rights-abuses>

^{۱۵}Raif Badawi

<https://www.europarl.europa.eu/news/en/press-room/20210701IPR07521/human-rights-breaches-in-hong-kong-saudi-arabia-and-iran>

^{۱۶}Bahrain Institute for Rights and Democracy (BIRD)

^{۱۷}Reprieve

شده در بحرین محکوم به ارتکاب به اتهامات تروریستی بوده و ۱۰۰ درصد این افراد اتهاماتی را درباره قرار گرفتن در معرض شکنجه به حکومت وارد آورده‌اند؛

د) اشاره به تناقض آشکار واقعیت استفاده از مجازات اعدام و شکنجه در بحرین با اصلاحات حقوق بشری که این کشور پس از تحولات بهار عربی به ایجاد آن متعهد شده بود؛

ه) اشاره به هم‌زمانی انتشار این یافته‌ها با گذشت دقیقاً یک سال از اقدام دادگاه فرجام‌خواهی بحرین به تأیید احکام اعدام محمد رمضان، نگهبان امنیتی فرودگاه بین‌المللی بحرین و حسین موسی، کارمند هتل در این کشور؛

و) اشاره به اظهارات مقام‌های سازمان حقوق بشری رپریو، مبنی بر حبس این دو شهروند بحرینی تنها به دلیل مشارکت در اعتراض‌های صلح‌آمیز و دموکراسی‌خواهانه و اقدام حکومت به محکوم کردن آن‌ها بر اساس اعترافات تحت شکنجه: این در حالی است که هر دوی این متهمان با خطر اعدام قریب‌الوقوع با جوخه اعدام مواجه هستند و این امکان وجود دارد که اعضاء خانواده و ناظران بین‌المللی پیشاپیش از این اقدام اطلاع نیابند؛

ز) اشاره به انتقاد این گزارش همچنین از دولت بریتانیا، جهت تداوم تأمین بودجه برای دولت بحرین و به‌منظور سرپوش گذاردن بر موارد نقض حقوق بشر به وقوع پیوسته در این کشور، به‌رغم دعای آن در رابطه با مخالفت با استفاده از شکنجه؛

ح) اشاره به اظهارات جیمز کلورلی^{۱۹}، مسئول بخش خاورمیانه و شمال آفریقای وزارت خارجه بریتانیا، در ماه ژوئیه سال گذشته میلادی، در خصوص تداوم نظارت فعالانه بر پرونده‌های محمد رمضان و حسین موسی و تلاش بریتانیا جهت طرح این پرونده‌ها و به‌طورکلی موضوع استفاده از مجازات اعدام با مقام‌های بحرینی: این در حالی است که بر اساس این گزارش، تاکنون تماسی از سوی دولت انگلیس در زمینه متوقف ساختن احکام اعدام رمضان و موسی با مقام‌های بحرینی انجام نپذیرفته است؛

ط) اشاره به اظهارات سید احمد الودعی^{۲۰}، مدیر مؤسسه حقوق و دموکراسی بحرین، مبنی بر به شمار آوردن محکومیت قربانیان شکنجه به اعدام، تنها به دلیل مخالفت‌شان با دولت،

^{۱۹}James Cleverly

^{۲۰}Sayed Ahmed Alwadaei

به‌عنوان اقدامی شنیع، ضمن تأکید بر وظیفه اخلاقی دولت بریتانیا جهت افشاگری در زمینه این بی‌عدالتی پیش از آن‌که زمان بگذرد!^{۲۱}

۲- انتشار گزارش از سوی پایگاه خبری - تحلیلی میدل ایست آی، در روز دوشنبه ۲۱ تیرماه ۱۴۰۰، در خصوص اقدام حکومت بحرین به تأیید حکم یکی از قربانیان شکنجه در این کشور، به‌رغم درخواست‌های بریتانیا در این رابطه. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

الف) اشاره به گزارش مؤسسه حقوق و دموکراسی بحرین - مستقر در بریتانیا - مبنی بر اقدام دادگاهی در بحرین، در روز دوشنبه ۲۱ تیرماه، به تأیید حکم محکومیت فؤاذ عبدالنبی^{۲۲} به تحمل ۱۵ سال حبس، به‌رغم درخواست‌های نمایندگان پارلمان بریتانیا جهت آزادی وی، درحالی‌که در دادگاهی دسته‌جمعی محکوم شده و مطابق با گزارش‌ها، در معرض سوءاستفاده جنسی و شکنجه قرار گرفته و ناگزیر به اعتراف شده است؛

ب) اشاره به محکومیت عبدالنبی به همراه ۵۲ تن دیگر، در ماه نوامبر سال ۲۰۲۰ میلادی، به اتهام عضویت در گروهی شبه‌نظامی که بنا بر گزارش‌ها، دستورهای خود را از سپاه پاسداران انقلاب اسلامی ایران دریافت می‌کنند؛

ج) اشاره به شهادت انتشار یافته، در هفته اخیر، از سوی دفتر دادستان عمومی بحرین مبنی بر اظهارات عبدالنبی در خصوص اعتراف او تنها پس از مورد شکنجه قرار گرفتن توسط آکادمی سلطنتی پلیس این کشور، از جمله حمله جنسی، ضرب و شتم، اجبار به ایستادن در اتاقی به شدت سرد و غرق شبیه‌سازی شده؛

^{۲۱} گزارش شبکه خبری العربیه. قابل‌بازبایی در لینک:

<https://english.alaraby.co.uk/news/death-penalty-sentences-escalated-bahrain-2011>

^{۲۲}Fawaz Abdulnabi

د) اشاره به دستگیری عبدالنبی، فارغ‌التحصیل دانشگاه بردفورد^{۳۳} در ماه نوامبر سال ۲۰۱۹ میلادی، از منزل خود در شهر سند^{۳۴} در بحرین، بدون حکم بازداشت و حبس او در سلول انفرادی برای نزدیک به دو هفته؛

ه) اشاره به اقدام شماری از نمایندگان پارلمان بریتانیا، در هفته گذشته، به نگارش نامه خطاب به دامینیک راب^{۳۵}؛ وزیر خارجه این کشور و شیخ فوآذ بن محمد آل خلیفه^{۳۶}؛ سفیر بحرین در بریتانیا، مبنی بر درخواست جهت آزاد کردن عبدالنبی به دلیل اتهامات موجود در زمینه قرار گرفتن وی در معرض شکنجه و ناگزیر شدن او به ارائه اعتراف اجباری؛

و) اشاره به درخواست اضطراری این نمایندگان از دولت بحرین، جهت حصول اطمینان از آزادی بی‌درنگ فوآذ از حبس و لغو حکم او، با توجه به اتهامات مربوط به اعمال شکنجه و دیگر موارد نقض فرآیند قضایی که موجب متزلزل ساختن پرونده وی شده و برقراری یک استماع عادلانه و قانونی را ناممکن می‌سازد؛

ز) اشاره به اقدام متقابل مقام‌های بحرین به انتقاد شدید از این نامه با تأکید بر این‌که نمایندگان پارلمان بریتانیا باید پیش از اتخاذ چنین گامی، با تماس با مقام‌های مسئول پرونده از صحت این موارد اطلاع می‌یافتند؛

ح) اشاره به درخواست گروه‌های حقوق بشری، از دانشگاه هادرزفیلد^{۳۷} بریتانیا جهت پایان دادن به مشارکت خود با آکادمی سلطنتی پلیس بحرین، با توجه به اتهامات مطرح شده در زمینه وقوع موارد نقض حقوق بشر از سوی این نهاد؛ این دانشگاه از سال ۲۰۱۸ میلادی، اقدام به برگزاری برنامه کارشناسی ارشد در زمینه علم امنیت برای افسران این آکادمی می‌کند؛

^{۳۳}University of Bradford

^{۳۴}Sanad

^{۳۵}Dominic Raab

^{۳۶}Sheikh Fawaz bin Mohammed al-Khalifa

^{۳۷}University of Huddersfield

ط) گفتنی است که در ملاقات به وقوع پیوسته میان پریتی پتل^۲، وزیر کشور بریتانیا و خالد بن احمد آل خلیفه^۳، وزیر خارجه بحرین، در ماه مه سال جاری میلادی، آشکار شد که این دانشگاه قصد همکاری با حکومت بحرین در زمینه اجرای برنامه مقطع دکترا در این نهاد را نیز دارد: این در حالی است که در ماه‌های اخیر، ده‌ها تن از نمایندگان پارلمان بریتانیا با نگارش نامه به این دانشگاه خواستار توقف همکاری آموزشی با این نهاد شده‌اند؛

ی) اشاره به گزارش مؤسسه حقوق و دموکراسی بحرین مبنی بر محکوم شدن ۵۱ تن از شهروندان این کشور به اعدام از سال ۲۰۱۱ میلادی تاکنون، درحالی‌که رهبران جنبش‌های اعتراضی در زندان به سر می‌برند و این در حالی است که رهبری بحرین بارها به ایجاد اصلاحات در کشور متعهد شده است؛^۳

۳- انتشار گزارش از سوی مرکز حقوق بشر خلیج (فارس)،^۳ در روز جمعه ۱۸ تیرماه ۱۴۰۰، در خصوص اقدام دکتر عبدالجلیل السینکیس^۳، مدافع حقوق بشر، به اعتصاب غذا در اعتراض به رفتار تحقیرآمیز مقام‌های زندان. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

الف) اشاره به اقدام دکتر عبدالجلیل السینکیس، مدافع حقوق بشر، استاد دانشگاه و وبلاگ‌نویس، در روز پنج‌شنبه ۱۷ تیرماه، به مطلع ساختن خانواده خود در زمینه آغاز بی‌درنگ روند اعتصاب غذا در اعتراض به قرار گرفتن در معرض سوء رفتار و آزار و اذیت در زندان. گفتنی است که این مدافع حقوق بشر به دلیل نقش خود در تظاهرات صلح‌آمیز سال ۲۰۱۱ میلادی، محکوم به تحمل حبس ابد شده است؛

^۲Priti Patel

^۳Khalid bin Ahmed al-Khalifa

^۳گزارش پایگاه خبری - تحلیلی میدل ایست آی. قابل بازیابی در لینک:

<https://www.middleeasteye.net/news/bahrain-upholds-sentence-against-alleged-torture-victim-despite-pleas-uk-ministers>

^۳Gulf Centre for Human Rights (GCHR)

^۳Dr. Abduljalil Al-Singace

ب) اشاره به اعتراض‌های مکرر دکتر السینکیس در زمینه وضعیت ضعیف و نامناسب مراقبت‌های پزشکی و اظهارات او، به‌ویژه در مورد محمد یوسف فخری، یکی از مأموران این زندان، مبنی بر اقدام متداوم وی به نادیده گرفتن تمامی درخواست‌های او و مصادره تحقیق وی - که به مدت ۴ سال بر روی آن کار کرده - برای مدت بیش از ۴ ماه، به جای تحویل آن به خانواده السینکیس؛

ج) اشاره به ابراز نگرانی مرکز حقوق بشر خلیج (فارس) در زمینه شیوع بیماری کوید - ۱۹ در زندان جو: گفتنی است که دکتر السینکیس اظهار داشته که وی تا زمان تحقق درخواست‌هایش، از دادن آزمایش‌های معمول کوید - ۱۹ امتناع ورزیده و با خانواده‌اش تماس ویدئویی برقرار نمی‌کند؛

د) اشاره به ابراز نگرانی در زمینه وضعیت سلامت پیشاپیش نامناسب دکتر السینکیس و رو به وخامت نهادن آن در صورت امتناع وی از خوردن غذا و داروهای خود؛

ه) اشاره به درخواست‌های متعدد مرکز حقوق بشر خلیج (فارس)، سایر سازمان‌های مردم‌نهاد، کارشناسان سازمان ملل و اتحادیه اروپا از حکومت بحرین جهت فراهم آوردن مراقبت‌های پزشکی مناسب برای دکتر السینکیس، از جمله در ماه اوت سال ۲۰۱۹ میلادی که وی از بی‌حسی در انگشتان، لرزش دست و درد طولانی مدت سینه رنج می‌برد: گفتنی است که او علاوه بر بیماری‌های مختلف از آسیب دیدگی دیسک ستون فقرات رنج می‌برد، که بر اثر اعمال شکنجه و سوءرفتاری بروز کرده که از زمان دستگیری در ماه مارس سال ۲۰۱۱ میلادی در معرض آن قرار گرفته است؛

و) اشاره به عضویت دکتر السینکیس در گروه «بحرین ۱۳» (گروهی متشکل از فعالان و مدافعان حقوق بشر، از جمله عبدالهادی الخواجه)^{۳۴} و محکومیت وی به تحمل حبس ابد، در روز ۲۲ ژوئن سال ۲۰۱۱ میلادی؛

ز) اشاره به اقدام مرکز حقوق بشر خلیج (فارس) به تکرار درخواست‌های انجام پذیرفته جهت آزادی دکتر السینکیس، از جمله درخواست پارلمان اروپا در ماه فوریه سال ۲۰۲۱

^{۳۴}Mohammed Yousif Fakhro

^{۳۵}Abdulhadi Al-Khawaja

میلادی، که منجر به صدور قطعنامه‌ای اضطراری مبتنی بر درخواست جهت آزادی بی‌درنگ و بدون قید و شرط تمامی مدافعان حقوق بشر و زندانیان عقیدتی - سیاسی، از جمله ایشان شد؛

ح) اشاره به درخواست این مرکز حقوق بشری از حامیان دکتر عبدالجلیل السینکیس جهت انتشار توثیقاتی به زبان‌های انگلیسی یا عربی به منظور تقاضا از مقام‌های بحرین برای:

- آزادی بی‌درنگ و بدون قید و شرط دکتر عبدالجلیل السینکیس و سایر مدافعان حقوق بشری، از جمله عبدالهادی الخواجه از زندان؛

- فراهم آوردن دسترسی دکتر السینکیس و سایر زندانیان به مراقبت‌های بلا مانع پزشکی و حصول اطمینان از قرار نگرفتن آن‌ها در معرض سوء رفتار و سوء استفاده؛

- تحویل پژوهش دکتر السینکیس به خانواده او؛

- تضمین فراهم آمدن امکان لازم برای مدافعان حقوق بشر در بحرین جهت انجام فعالیت‌های قانونی خود، بدون هراس از مواجه شدن با اقدام‌های تلافی‌جویانه و آزاد از تمامی محدودیت‌ها، از جمله آزار و اذیت‌های قضایی^{۳۳}؛

^{۳۵} گزارش مرکز حقوق بشر خلیج فارس). قابل بازیابی در لینک:

<https://www.gc4hr.org/news/view/2776>

^{۳۶} سوابق در گزارش‌های پیشین:

*انتشار گزارش از سوی دفتر کمیستاریای عالی حقوق بشر سازمان ملل، در روز سه‌شنبه اول تیر ماه ۱۴۰۰، در خصوص هشدار کارشناس این سازمان در زمینه حبس طولانی مدت مدافعان حقوق بشر در زندان‌های بحرین. برخی از محورهای این گزارش عبارتند از:

الف) درخواست مری لالور، گزارشگر ویژه سازمان ملل در زمینه وضعیت مدافعان حقوق بشر، از حکومت بحرین جهت آزادی بی‌درنگ ۳ مدافع حقوق بشر محکوم به تحمل حبس‌های طولانی مدت به دلیل ارتقا و حمایت مشروع از حقوق بشر در کشور خود؛

ب) اشاره به محکومیت عبدالهادی الخواجه و عبدالجلیل السینکیس، از مدافعان حقوق بشر به حبس ابد، در سال ۲۰۱۱ میلادی، بر مبنای اتهامات تروریستی؛ گفتنی است که بر اساس نظر کارگروه حبس خودسرانه سازمان ملل حبس الخواجه خودسرانه به شمار آمده است؛

ج) اشاره به محکومیت ناجی فیتیل، دیگر مدافع حقوق بشر، به تحمل ۱۵ سال حبس از سال ۲۰۱۳ میلادی، به جرم تشکیل سازمان‌های غیرقانونی؛ گفتنی است که بر اساس گزارش‌های دریافتی این سازمان‌ها وظیفه ارتقاء و حمایت از حقوق بشر در کشور را برعهده داشتند؛

۴- انتشار گزارش از سوی مؤسسه آمریکایی‌ها برای دموکراسی و حقوق بشر در بحرین^{۳۷}، در روز جمعه ۱۱ تیرماه ۱۴۰۰، در خصوص اقدام کنگره آمریکا به تأکید بر موارد نقض حقوق بشر و فقدان مسئولیت‌پذیری در بحرین. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

الف) اشاره به اقدام اخیر کمیته تخصیص کنگره آمریکا به توجه ویژه به موارد فاحش و متداوم نقض حقوق بشر در بحرین، ضمن تأکید بر ضرورت وقوع پیشرفت‌های معنادار در زمینه حقوق بشر در این کشور و مسئولیت‌پذیری برای عاملان نقض حقوق بشر در آن؛

ب) اشاره به اظهارات حسین عبدا...^{۳۸}، مدیر اجرایی مؤسسه آمریکایی‌ها برای دموکراسی و حقوق بشر در بحرین، مبنی بر استقبال عمیق از اقدام این کمیته کنگره آمریکا و باربرا لی^{۳۹}، رئیس کمیته فرعی، به توجه به وضعیت وخیم حقوق بشر در بحرین، با هدف پایان دادن به شکنجه، آزاد ساختن زندانیان سیاسی، مانند حسن مُشیمه^{۴۰}، رهبر مخالفان بحرینی، گذار به دموکراسی و مسئول به شمار آوردن عاملان نقض حقوق بشر، صرف‌نظر از این‌که از چه مقامی برخوردار باشند؛

د) اشاره به دریافت گزارش‌هایی در زمینه شکستگی صورت عبدالهادی الخواجه و مجبوس شدن ناجی فتیل و عبدالجلیل السینکیس در سلول انفرادی و محرومیت آن‌ها از مراقبت‌های اولیه پزشکی و حق‌شان در زمینه به اجراء در آوردن مناسک مذهبی خود: همچنین گزارش شده است که عبدالجلیل السینکیس وادار به ارائه اعترافات اجباری شده و کتاب‌های مذهبی او از وی گرفته شده است؛

ه) اشاره به به‌شدت نگران‌کننده خواندن تداوم وخامت وضعیت سلامتی این زندانیان و درخواست از حکومت بحرین جهت انجام تحقیقات بی‌طرفانه و مستقل در زمینه اتهامات مبتنی بر اعمال شکنجه به هنگام حبس آن‌ها؛

و) اشاره به محاکمه غیابی سایر مدافعان حقوق بشر، همچون عباس العُمران و علی عبدالامام و محکومیت‌شان به تحمل ۱۵ سال حبس به اتهام تشکیل سازمانی غیرقانونی و اشاعه اطلاعات جعلی: گفتنی است که این دو مدافع حقوق بشر موفق به دریافت پناهندگی شده و در حال حاضر در خارج از کشور زندگی می‌کنند. این در حالی است که مقام‌های بحرین، در سال‌های ۲۰۱۲ و ۲۰۱۵ میلادی، از آن‌ها سلب تابعیت کردند و

ز) اشاره به نگران‌کننده خواندن روند مجرم‌سازی از مدافعان حقوق بشر در اقدامی تلافی‌جویانه در قبال تلاش‌های مشروع و صلح‌آمیز آن‌ها در زمینه حمایت از حقوق دیگران در بحرین، نه تنها به دلیل تأثیر زیان‌بار آن بر زندگی این افراد و خانواده‌های‌شان، بلکه اثر دلسردکننده آن بر فضای جامعه مدنی در کشور.

^{۳۷}Americans for Democracy and Human Rights in Bahrain (ADHRB)

^{۳۸}Husain Abdulla

^{۳۹}Barbara Lee

^{۴۰}Hassan Mushaima

ج) اشاره به اقدام این کمیته در گزارش لایحه تخصیص عملیات خارجی در سال مالی ۲۰۲۲ میلادی، به طرح مسائل حقوق بشری و متعهد ساختن دولت ایالات متحده به مقابله با نیروها و کنشگرانی شروری که از وضعیت‌ها و افراد آسیب‌پذیر در راستای تضعیف حقوق بشر، ارباب‌افکنی و تحکیم قدرت فاسد بهره می‌برند؛

د) اشاره به تأکید ویژه این کمیته به موارد نقض فاحش و گسترده حقوق بشر در بحرین، از جمله دریافت گزارش‌های متداوم در زمینه استفاده حکومت این کشور از حبس خودسرانه، خشونت، نقض فرآیندهای قضایی و تحدید آزادی‌های بیان، مطبوعات و تشکیل اجتماعات؛

ه) اشاره به درخواست این کمیته از وزارت خارجه ایالات متحده جهت در اولویت قرار دادن همکاری با دولت بحرین در راستای انجام پیشرفت‌های معنادار در زمینه ایجاد نهادهای دموکراتیک و مسئول به شمار آوردن عاملان نقض حقوق بشر، از جمله در نیروهای مسلح و وزارت کشور؛

و) اشاره به انجام این اقدام در پی انتشار گزارش حقوق بشر سال ۲۰۲۰ میلادی از سوی وزارت خارجه ایالات متحده آمریکا در خصوص رفتار خصومت‌آمیز دولت بحرین با شهروندان خود، همچنین وقوع موارد چشمگیر نقض حقوق بشر در این کشور، از جمله:

- اعمال شکنجه و رفتارها یا مجازات‌های بی‌رحمانه، غیرانسانی و ترذیلی، همچون فقدان

دسترسی کافی به مراقبت‌های پزشکی در زندان‌ها؛

- حبس خودسرانه؛

- وضعیت زندانیان سیاسی؛

- مداخله خودسرانه و غیرقانونی به حریم شخصی؛

- تحدید آزادی بیان؛

- موارد دیگر نقض حقوق بشر؛

ز) اشاره به آشکار بودن شواهد موارد نقض دهشت‌بار و سیستمیک نقض حقوق بشر در بحرین و استقبال مؤسسه آمریکایی‌ها برای دموکراسی و حقوق بشر از تداوم نظارت کنگره و اقدام مستحکم دولت بایدن در راستای پایبندی به ارزش‌های بنیادین ایالات متحده به کمک:

- پایان بخشیدن به موارد نقض حقوق بشر؛
- تحکیم نهادهای دموکراتیک؛
- حصول اطمینان از به مجازات رسیدن ناقضان حقوق بشر در بحرین.^{۴۱}

*امارات متحده عربی

۱- انتشار گزارش از سوی سازمان عفو بین‌الملل، در روز جمعه ۱۱ تیرماه ۱۴۰۰، در خصوص نزدیک به یک دهه حبس ناعادلانه معارضان محاکمه موسوم به «یو.ای.ای» - ۹۴^{۴۲} در امارات متحده عربی. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

الف) تأکید بر ضرورت اقدام حکومت امارات متحده عربی به پایان بخشیدن به حبس خودسرانه ۶۰ تن از شهروندان خود، مشتمل بر فعالان، وکلا، دانشجویان و اساتید که بر اساس اتهامات ساختگی و در پی برگزاری محاکمه ناعادلانه دسته‌جمعی، موسوم به پرونده «یو.ای.ای - ۹۴» محکوم شدند؛ با توجه به فرا رسیدن هشتمین سالگرد این محاکمه که در ماه ژوئیه سال ۲۰۱۳ میلادی برگزار شده است: گفتنی است که برای زندانیانی که در سال ۲۰۱۲ میلادی دستگیر شدند، امسال نهمین سالگرد این تحول به شمار می‌آید؛

ب) اشاره به اقدام سازمان عفو بین‌الملل به مصاحبه با اعضاء خانواده شش تن از زندانیان این پرونده مبتنی بر شرح رنج و درد آنها و عزیزان محبوس‌شان در ۹ سال گذشته، درحالی‌که سال‌ها است که از وضعیت برخی از این زندانیان اطلاعی در دست نیست و خانواده‌های آنها در معرض اقدام‌های تلافی‌جویانه قرار گرفته‌اند؛

^{۴۱} گزارش مؤسسه آمریکایی‌ها برای دموکراسی و حقوق بشر در بحرین. قابل‌بازبینی در لینک:

<https://www.adhrb.org/2021/07/u-s-house-committee-highlights-human-rights-abuses-lack-of-accountability-in-bahrain>

^{۴۲}UAE-94

ج) اشاره به منجر شده مرگ اعلاء الصدیق^۳، در روز ۱۹ ژوئن سال جاری میلادی، بر اثر سانحه تصادف رانندگی به یادآوری معضلات خانواده‌هایی که برای مدت نزدیک به یک دهه، از عزیزان خود ناعادلانه جدا شده‌اند: گفتنی است که اعلاء الصدیق مدیر اجرایی سازمان حقوق بشری القسط^۴ - سازمان مردم نهاد فعال در زمینه موارد نقض حقوق بشر در عربستان سعودی - و فرزند محمد الصدیق یکی از زندانیان پرونده «یو.ای.ای - ۹۴» بود که مقام‌های امارات ارتباط وی با پدرش را قطع کرده بودند؛

د) اشاره به اظهارات لین معلوف، معاونت بخش خاورمیانه و شمال آفریقای سازمان عفو بین‌الملل، مبنی بر حبس ناعادلانه زندانیان پرونده «یو.ای.ای - ۹۴» برای ۹ سال متوالی تاکنون، با توجه به این که برخی از آن‌ها امکان ملاقات یا گفتگو با خانواده‌های خود برای سال‌های متمادی را نداشته‌اند؛

ه) اشاره به خودسرانه بودن حبس ناشی از این محاکمه دسته‌جمعی، با توجه به: - دشواری پایبندی به موازین بین‌المللی محاکمه عادلانه در شرایطی که تعداد زیادی از متهمان هم‌زمان مورد محاکمه قرار گرفتند؛

- مبتنی بودن اتهامات بر مفاهیم بسیار گسترده و مبهم که مبین جرمی بین‌المللی نیست؛ - فرآیندهای قضایی در هر یک از مراحل حاکی از ناکارآمدی احترام به اصول اولیه حقوقی، همچون ارائه حکم بازداشت، معرفی سریع زندانی به دادگاه و استماع عادلانه مدارک و شواهد متهمان بودند؛

- این در حالی است که بسیاری از این متهمان تنها به دلیل بیان صلح‌آمیز عقیده سیاسی خود زندانی شدند؛

و) اشاره به اقدام سازمان عفو بین‌الملل به تهیه گزارش کاملی^۵ مبنی بر مستندسازی موارد نقض به وقوع پیوسته در زمینه حق برخورداری از محاکمه عادلانه، در سال ۲۰۱۴ میلادی

^۳Alaa al-Siddiq

^۴ALQST

^۵<https://www.amnesty.org/download/Documents/MDE2500182014ENGLISH.PDF>

و یافته کارگروه حبس خودسرانه سازمان ملل در زمینه خودسرانه بودن حبس تمامی متهمان این پرونده؛

ز) اشاره به اقدام حکومت امارات متحده عربی، در ماه مارس سال ۲۰۱۶ میلادی، به محروم کردن اعلاء الصدیق و ۹ خواهر و برادر وی از حق شهروندی این کشور و اعلام به سازمان ملل مبنی بر این که آن‌ها به دلیل سلب تابعیت از پدرشان از حق شهروندی محروم شده‌اند: گفتنی است که اعلاء الصدیق در سال ۲۰۱۲ میلادی به قطر گریخته و در سال ۲۰۱۹ به بریتانیا مهاجرت کرد؛

ح) اشاره به محکومیت محمد الصدیق در محاکمه «یو.ای.ای-۹۴» به تحمل ۱۰ سال حبس و سلب تابعیت پیشاپیش از او در ماه دسامبر سال ۲۰۱۱ میلادی، پس از اقدام وی به امضاء طوماری مبنی بر درخواست جهت اجرای اصلاحات دموکراتیک در کشور: به گفته مقام‌های کشور، دلیل سلب تابعیت از وی، ارتباط او با سازمان‌ها و شخصیت‌های منطقه‌ای و بین‌المللی مظنون بوده است؛

ط) اشاره به به‌شمار آمدن محمد الصدیق به‌عنوان داماد عمران الرضوان^{۶۶} که او نیز در این محاکمه محکوم شده و مقام‌های این کشور، به‌رغم به پایان رسیدن مدت زمان محکومیت ۷ ساله وی در سال ۲۰۱۹ میلادی، بر اساس قانون مبارزه با تروریسم همچنان او را در زندان الرزین محبوس نگاه داشته‌اند: گفتنی است که این قانون امکان حبس نامحدود افراد را به دلیل برخوردار بودن از اندیشه‌های افراط‌گرایانه یا تروریستی، برای حکومت فراهم می‌آورد؛

ی) اشاره به اقدام دولت امارات متحده عربی به آزاد کردن برخی از زندانیانی که بر این اساس محکوم شده‌اند، اما پس از این که اقدام به ارائه اعترافات ضبط شده ویدئویی کرده و اظهاراتشان در شبکه‌های اجتماعی طرفدار حکومت نشر یافته است؛

ک) اشاره به اظهارات خانواده حسن الجابری^{۶۷} یکی دیگر از زندانیان پرونده «یو.ای.ای-۹۴» خطاب به سازمان عفو بین‌الملل، مبنی بر اقدام حکومت امارات متحده عربی، در ماه دسامبر سال ۲۰۱۹ میلادی، به پایان بخشیدن به تمام ملاقات‌ها و تماس‌های خانوادگی او

^{۶۶}Omran al-Rudwan

^{۶۷}Hasan al-Jaberi

برای مدت بیش از ۶ ماه، درحالی که سرانجام در ماه‌های ژوئیه و اوت سال ۲۰۲۰ میلادی مجوز تماس تلفنی با خانواده خود برای چندین مرتبه را پیدا نمود: گفتنی است که از آن زمان تاکنون اطلاعی از وی در دست نیست؛

ل) اشاره به محکوم شدن الجابری و برادرش، حسین - هر دو از کارکنان دولت - به تحمل ۱۰ سال حبس در محاکمه «یو.ای.ای - ۹۴» و اقدام حکومت به سلب تابعیت از آنها در ماه دسامبر سال ۲۰۱۱ میلادی؛

م) اشاره به اطلاع اداره فدرال هویت و شهروندی، در ماه ژانویه سال ۲۰۱۷ میلادی، به خانواده عبدالسلام المرزوقی؛^{۴۸} در حال گذراندن حکم حبس ۱۰ ساله خود، در خصوص سلب تابعیت از تمامی فرزندان وی و تبدیل کردن آنها به افرادی فاقد کشور؛

ن) اشاره به تداوم حبس نا عادلانه و طولانی مدت ۶۰ تن از محکومان محاکمه «یو.ای.ای - ۹۴» برای مدت نزدیک به یک دهه درحالی که اطلاعی از آنها در دسترس نیست و از حقوق خود محروم مانده‌اند؛

س) تأکید بر ضرورت اقدام حکومت امارات متحده عربی به لغو محکومیت‌ها و آزادی قربانیان این محاکمه به شدت نا عادلانه، به جای تداوم مجازات آنها و خانواده‌هایشان و همچنین بازگرداندن تابعیت خودسرانه لغو شده این زندانیان و اعضای خانواده‌شان؛

ع) لازم به یادآوری است که در ماه ژوئیه سال ۲۰۱۳ میلادی، ۶۹ تن از شهروندان امارات متحده عربی در دادگاه دسته‌جمعی به شدت نا عادلانه، به اتهام براندازی حکومت این کشور محکوم به تحمل حبس‌های طولانی مدت تا ۱۵ سال شدند. گفتنی است که این محاکمه با توجه به حبس متهمان در مکانی نامعلوم برای مدت زمان تا یک سال و اظهارات برخی مبنی بر قرار گرفتن تحت شکنجه برای ارائه اعتراف، به شدت معیوب بوده است؟^{۴۹}

^{۴۸}AbdulSalam al-Marzooqi

^{۴۹} گزارش سازمان عفو بین‌الملل. قابل بازیابی در لینک:

<https://www.amnesty.org/en/latest/news/2021/07/uae-nearly-a-decade-of-unjust-imprisonment-for-uae-94-dissidents>

۲- انتشار گزارش از سوی دفتر کمیساریای عالی حقوق بشر سازمان ملل، در روز جمعه ۱۱ تیرماه ۱۴۰۰، در خصوص محکومیت اقدام امارات متحده عربی به استرداد قهری زندانی سابق زندان گوانتانامو به روسیه به‌رغم وجود خطر شکنجه برای وی. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

الف) اشاره به ابراز نگرانی جدی شماری از کارشناسان حقوق بشر سازمان ملل در زمینه استرداد قهری قریب‌الوقوع ریوال مینگازوف؛^۵ زندانی سابق زندان گوانتانامو، از امارات متحده عربی به روسیه با توجه به وجود مخاطره مستدل مواجهه وی با شکنجه و سوء رفتار به هنگام بازگشت به این کشور؛

ب) اشاره به ابراز نگرانی جدی در خصوص قرار گرفتن آقای مینگازوف در معرض حبس خودسرانه متداوم در مکانی نامعلوم در امارات متحده عربی - که مصداق ناپدیدشدگی قهری است - به جای اقدام این کشور به آزاد کردن او مطابق با توافق‌نامه ادعایی میان ایالات متحده آمریکا و امارات در زمینه اسکان مجدد وی: این در حالی است که او، به‌رغم مخاطره قرار گرفتن در معرض اعمال شکنجه و حبس خودسرانه، به دلیل اعتقادات مذهبی خود، با خطر استرداد قهری به روسیه مواجه است؛

ج) اشاره به ناگزیر شدن آقای مینگازوف، مسلمان تاتارتبار، به فرار از روسیه به علت هراس از مورد آزار و اذیت قرار گرفتن به دلیل اعتقادات مذهبی و حبس او در زندان گوانتانامو بدون برگزاری محاکمه یا تفهیم اتهام، از ماه اکتبر سال ۲۰۰۲ تا ژانویه سال ۲۰۱۷ میلادی؛

د) اشاره به اقدام دادگاهی در ایالات متحده آمریکا، در سال ۲۰۱۰ میلادی، به صدور حکم آزادی مینگازوف و فراهم آمدن امکان انتقال او به امارات متحده عربی، پس از پذیرش اسکان مجدد در این کشور از سوی این زندانی، بر اساس ضمانت‌های غیررسمی مبتنی بر آزادی وی در جامعه امارات متحده عربی در پی گذراندن برنامه کوتاه‌مدت بازپروری؛

ه) اشاره به گزارش‌های دریافتی مبنی بر اقدام مقام‌های روسیه به بازدید از منزل مسکونی خانواده مینگازوف به منظور تأیید هویت تصویری او در راستای فراهم آوردن مقدمات استرداد وی؛

و) تأکید کارشناسان سازمان ملل مبنی بر نقض ممنوعیت کامل اصل بازگردانی (رفولمان) در صورت انجام هرگونه فرآیند استرداد بدون احترام کامل به ضمانت‌های در نظر گرفته شده در این زمینه، از جمله ارزیابی مخاطره فردی: این در حالی است آقای مینگازوف یا خانواده وی رسماً هیچ‌گونه اطلاعی از استرداد برنامه‌ریزی شده وی نداشتند؛

ز) اشاره به تأکید کارشناسان سازمان ملل بر، نامه گذشته خود خطاب به دولت امارات مبنی بر شرایط حبس و رفتار با زندانیان سابق گوانتانامویی که در این کشور مجدداً اسکان داده شده‌اند و محرمانگی اجرای برنامه اسکان مجدد توافق شده: گفتنی است که دولت این کشور پاسخی به این نامه نداده بود؛

ح) اشاره به اقدام کارشناسان سازمان ملل به صدور بیانیه، در روز ۱۵ اکتبر سال ۲۰۲۰ میلادی، مبنی بر درخواست از امارات متحده عربی جهت متوقف ساختن برنامه‌های خود در راستای استرداد ۱۸ زندانی سابق زندان گوانتانامو به یمن؛

ط) اشاره به استقبال کارشناسان سازمان ملل از تصمیم دولت امارات در زمینه عدم استرداد این شهروندان یمنی و درعین حال، ابراز نگرانی عمیق در زمینه حبس نامحدود آن‌ها در مکانی نامعلوم، بدون تفهیم اتهام یا برگزاری محاکمه، همراه با تماس‌های محدود خانوادگی، محرومیت از برخورداری از مشاوره حقوقی و دوره‌های مکرر حبس انفرادی طولانی‌مدت؛

ی) اشاره به درخواست کارشناسان حقوق بشر سازمان ملل از دولت امارات متحده عربی جهت بازبینی سیاست خود در زمینه استرداد زندانیان سابق زندان گوانتانامو، به‌رغم وجود مخاطرات مستدل در زمینه قرار گرفتن آن‌ها در معرض شکنجه یا سوء رفتار در کشورهای مقصد؛

ک) اشاره به توافق امارات متحده عربی با ایالات متحده آمریکا، مبنی بر اسکان مجدد ۲۳ زندانی زندان گوانتانامو در این کشور: این در حالی است که تاکنون ۳ تن از آن‌ها به اجبار به کشورهای خود بازگردانده شده‌اند؛

ل) تأکید بر غیرقابل‌پذیرش بودن روند استرداد زندانیانی که پس از سال‌ها تحمل حبس خودسرانه در زندان خلیج گوانتانامو، به دلیل هراس از مورد آزار و اذیت قرار گرفتن به کشورهای مبدأ خود بازنگشته‌اند، اکنون بدون انجام هرگونه نظارت قضایی و یا در اختیار داشتن امکان به چالش کشیدن این تصمیم، به این کشورها مسترد شوند؛

م) اشاره به درخواست مجدد کارشناسان سازمان ملل از دولت امارات متحده عربی جهت رعایت تعهدات حقوق بشری بین‌المللی خود و امتناع از استرداد قهری زندانیان به کشورهای مبدأشان که در آن‌ها با خطر احتمالی شکنجه و سوء رفتار مواجه می‌شوند و ن) تأکید بر ضرورت اقدام دولت امارات به متوقف ساختن نقض حقوق زندانیانی که در این کشور مجدداً اسکان داده شده و لزوم صدور دستور در راستای آزادی بی‌درنگ و پیوستن مجدد آن‌ها به خانواده‌هایشان.^{۵۱}

ب) موارد نقض حقوق بشر از سوی عربستان سعودی و امارات متحده عربی در سایر

کشورهای منطقه

سازمان دفاع از قربانیان خشونت

*ائتلاف به رهبری عربستان

۱- انتشار گزارش از سوی پایگاه اینترنتی ریلیف‌وب، در روز چهارشنبه ۲۳ تیرماه ۱۴۰۰، در خصوص معضلات پیش روی کودکان یمنی بی‌جاشده در دسترسی به غذا، آب و تحصیل. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

الف) اشاره به گزارش سازمان کودکان را نجات دهید (نجات کودکان) مبنی بر منجر شدن تداوم خشونت‌ها در یمن به بی‌جاشدگی اجباری کودکان و خانواده‌هایشان، به طوری که از

^{۵۱} گزارش دفتر کمیساریای عالی حقوق بشر سازمان ملل. قابل بازیابی در لینک:

هر ۱۰ کودک بی‌جاشده ۹ تن دسترسی کافی به نیازهای اولیه خود، مانند غذا، آب تمیز و تحصیل را ندارند؛

(ب) اشاره به درخواست سازمان نجات کودکان جهت فراهم آمدن امکان دسترسی کامل به جوامع بی‌جاشده در راستای بهبود ارائه خدمات به کودکان ساکن اردوگاه‌ها؛

(ج) اشاره به ناگزیر شدن کودکان ساکن اردوگاه‌ها - که حدود نیمی از آن‌ها در ۵ کیلومتری خطوط مقدم جبهه قرار دارند - به راهپیمایی‌های طولانی مدت جهت یافتن آب آشامیدنی سالم و یا هیزم برای پخت‌وپز: این در حالی است که بسیاری از آن‌ها نیز چاره‌ای جز کار کردن جهت کمک به تأمین درآمد خانواده خود ندارند؛

(د) اشاره به منجر شدن تداوم منازعات در یمن برای هفتمین سال متوالی به تداوم بی‌جاشدگی حدود ۱,۷۱ میلیون کودک و قطع دسترسی آن‌ها به خدمات اولیه، درحالی‌که نیم میلیون از آن‌ها امکان دسترسی به تحصیل را نیز ندارند؛

(ه) اشاره به ناگزیر شدن حدود ۱۱۵ هزار کودک یمنی، در سال ۲۰۲۰ میلادی، به گریز از خانه خود به دلیل تشدید خشونت‌ها، به‌ویژه در اطراف استان‌های مأرب، حدیده، حجه و تعز و گفتنی است که در سال جاری میلادی تاکنون حدود ۲۵ هزار کودک و خانواده‌هایشان ناگزیر به ترک خانه خود شده‌اند؛

(و) تأکید بر ضرورت انجام اقدام‌های بیشتر در راستای بهبود و افزایش دسترسی امدادرسنان به جوامع بی‌جاشده و حصول اطمینان از دسترسی این جوامع به نیازهای اولیه و حمایت به عمل آوردن از کودکان‌شان؛

(ز) اشاره به درخواست سازمان نجات کودکان از تمامی طرف‌های درگیر جهت متوقف ساختن بی‌درنگ تمامی حملات خود علیه غیرنظامیان و اماکن غیرنظامی، از جمله مدارس و بیمارستان‌ها و احترام گذاردن به حقوق بین‌المللی بشردوستانه و قانون بین‌المللی حقوق بشر در اقدام‌های خشونت‌بار خود؛

ح) اشاره به درخواست این سازمان مردم‌نهاد همچنین از حامیان مالی جهت افزایش حمایت مالی و دیپلماتیک خود از کودکان و خانواده‌هایشان در یمن؛^{۵۰}

۲- انتشار گزارش از سوی پایگاه خبری - تحلیلی میدل ایست مانیتور، در روز دوشنبه ۱۴ تیرماه ۱۴۰۰، در خصوص در مخاطره قرار داشتن روند تحصیل ۶ میلیون کودک یمنی به گفته سازمان ملل. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

الف) اشاره به صدور بیانیه از سوی صندوق حمایت از کودکان ملل متحد (یونیسف) در روز دوشنبه ۱۴ تیرماه، مبنی بر قرار داشتن بیش از ۶ میلیون کودک یمنی در معرض بازماندن از تحصیل، با توجه به تداوم منازعات مسلحانه در این کشور و ورود آن به سال هفتم خود؛

ب) اشاره به بازماندن پیشاپیش بیش از ۲ میلیون کودک یمنی، هم پسران و هم دختران، از تحصیل به دلیل فقر، تداوم منازعه و فقدان دستیابی به فرصت‌ها؛

ج) اشاره به ناکامی بیش از ۱۷۰ هزار آموزگار (دو سوم از آموزگاران یمن) از دریافت منظم حقوق خود برای بیش از ۴ سال، به دلیل تداوم منازعات و تقسیمات ژئوپلیتیک که موجب ناگزیر شدن آن‌ها به یافتن روش‌های دیگر جهت تأمین معیشت خانواده‌هایشان شده و ۴

میلیون کودک دیگر را با خطر وقفه در تحصیل و خروج از مدرسه مواجه کرده است؛

د) اشاره به اظهارات فیلیپه دوآمله،^{۵۱} نماینده یونیسف در یمن، مبنی بر تأثیر عمیق منازعات بر تمامی ابعاد و جوانب زندگی کودکان و درعین حال تأکید بر منجر شدن

دسترسی به تحصیل به برخورداری کودکان از حس روال عادی زندگی حتی در دشوارترین شرایط و حمایت از آن‌ها در قبال تمامی بهره‌برداران: از این رو، به گفته این

مقام سازمان ملل، دسترسی کودکان به تحصیل و حضور در مدرسه برای آینده آن‌ها و آینده این کشور امری ضروری است؛

^{۵۰} گزارش پایگاه اینترنتی ریلیف‌وب. قابل‌بازرسی در لینک:

<https://reliefweb.int/report/yemen/yemen-nine-out-ten-displaced-children-struggle-have-food-water-schooling>

^{۵۱}Philippe Duamelle

ه) اشاره به هشدار یونسف در زمینه پیامدهای تداوم منازعات و آثار مخرب و دیرپای اختلال‌های اخیر به وجود آمده در فعالیت‌های تحصیلی به دلیل شیوع ویروس همه‌گیر کرونا برای فرآیند تحصیل و ایمنی جسمی و روانی کودکان و بزرگسالان در این کشور؛^{۵۴}

۳- انتشار گزارش از سوی سازمان دیده‌بان حقوق بشر اروپا - مدیترانه؛^{۵۵} در روز یکشنبه ۱۳ تیرماه ۱۴۰۰، در خصوص حاکی بودن تداوم ترور فعالان مهم سیاسی از فقدان مسئولیت‌پذیری. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

الف) صدور بیانیه از سوی سازمان دیده‌بان حقوق بشر اروپا - مدیترانه، مبنی بر اقدام یک گروه مسلح ناشناس به ترور بلال منصور المیساری؛^{۵۶} فعال سرشناس سیاسی وابسته به حزب اصلاح یمن، در روز چهارشنبه ۹ تیرماه در منطقه منصوره^{۵۷} در استان عدن: گفتنی است که این افراد مسلح هنگامی که المیساری در حال سوار شدن به خودروی خود در خارج از منزل بود، چهار گلوله به سر و سینه او شلیک کردند و با موفقیت از محل حادثه گریختند؛

ب) اشاره به سابقه وقوع این‌گونه حوادث در استان عدن در سال جاری، از جمله اقدام مرد مسلح ناشناسی، در روز ۲ مه سال جاری میلادی، به ترور محمد سالم الکاظمی؛^{۵۸} دبیرکل شورای محلی منطقه مهفد؛^{۵۹} در مقابل منزل وی در غرب عدن؛

ج) اشاره به همچنین، اقدام مردان مسلح ناشناس، در روز ۲۶ ژانویه سال جاری، به ترور رئیس امنیت سیاسی استان الحدیده به هنگام حضور او در عدن: گفتنی است که وی از خارج از منزل خود ربوده و پیکر بی‌جان او روز بعد با چند جای گلوله پیدا شده بود؛

^{۵۴} گزارش پایگاه خبری - تحلیلی میدل ایست مانیتور. قابل بازیابی در لینک:

<https://www.middleeastmonitor.com/20210705-unicf-education-of-6m-yemeni-children-at-risk>

^{۵۵}Euro-Mediterranean Human Rights Monitor

^{۵۶}Bilal Mansour Al-Maisari

^{۵۷}Mansoura

^{۵۸}Mohammed Salem Al-Kazmi

^{۵۹}Mahfad

د) اشاره به وقوع موجی از ترور در استان عدن - که توسط شورای انتقالی جنوب اداره می‌شود - از ماه ژوئیه سال ۲۰۱۵ میلادی، در راستای هدف قرار دادن افسران امنیتی و نظامی، فعالان سیاسی، واعظان، امام‌ها و قضات: این در حالی است که مقام‌های کنونی این استان تاکنون هیچ‌گونه اقدام جدی در زمینه پرده برداشتن از شرایط این جنایات و مسئول به شمار آوردن عاملان آن انجام نداده‌اند؛

ه) اشاره به اظهارات مسئول هماهنگی گروه حمایت از خانواده‌های قربانیان ترور در عدن - گروه حقوق بشری که در این استان فعالیت می‌کند- مبنی بر ترور دست کم ۲۰۰ تن در این منطقه از سال ۲۰۱۵ میلادی تاکنون، از سوی عمال ناشناس؛

و) اشاره به گزارش شماری از کارشناسان حقوق بشر سازمان ملل، در ماه ژانویه سال ۲۰۱۹ میلادی، مبنی بر شمار آوردن شورای انتقالی جنوب - تحت حمایت امارات متحده عربی - به‌عنوان مسئول ترور چندین روحانی و شماری از رهبران حزب اصلاح در عدن؛
ز) اشاره به مورد تهدید قرار گرفتن بسیاری از افراد ترور شده به مرگ و عدم اقدام مقام‌های استان به جدی به شمار آوردن این تهدیدها که خود این سوءظن را رقم می‌زند که مقام‌های منطقه احتمالاً خود در این ترورها دخیل بوده و یا مجوز آن را صادر کرده‌اند؛
ح) تأکید بر ضرورت اقدام شورای انتقالی جنوب به انجام تحقیقات بی‌درنگ در زمینه ترور المیساری و تمامی حوادث مشابه پیش از آن و حصول اطمینان از دستیابی قربانیان به عدالت، همچنین فراهم آوردن حمایت کامل از افرادی که احتمالاً مورد تسویه یا آسیب‌های جسمی قرار می‌گیرند؛

ط) تأکید بر ضرورت اقدام دولت یمن (دولت عبدربه منصور هادی) و ائتلاف عربی به انجام اقدام‌های مشروع در راستای حمایت از جان شهروندان غیرنظامی، پایان بخشیدن به وضعیت امنیتی آشوب‌زده عدن و فراهم آوردن محیطی ایمن برای انجام فعالیت‌های سیاسی و مدنی در این شهر.^{۶۰}

^{۶۰} گزارش سازمان دیده‌بان حقوق بشر اروپا - مدیترانه. قابل بازیابی در لینک: